

ΚΙΡΑ ΚΑΣ

New York Times
Best Seller

Κυκλοφορεί
σε 32 χώρες.

ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ

ΒΙΒΛΙΟ V

Ν Ε Α Ν Ι Κ Η Λ Ο Γ Ο Τ Ε Χ Ν Ι Α

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: THE CROWN
Από τις Εκδόσεις HarperTeen, Νέα Υόρκη 2016
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το Στέμμα**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Kiera Cass
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Φωτεινή Μοσχί
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλπη Κυργιοπούλου
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Erin Fitzsimmons
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Kiera Cass, 2016
© Φωτογραφίας εξωφύλλου: Gustavo Marx/Merge Left Reps, Inc, 2016
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Μάρτιος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-1873-5
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-1874-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΚΙΡΑ ΚΑΣ

ΤΟ ΣΤΕΜΜΑ
ΒΙΒΛΙΟ V

*Μετάφραση:
Φωτεινή Μοσχή*

*Στους Γκάντεν και Ζούζου,
τους καλύτερους μικρούς ήρωες που έπλασα ποτέ.*

1

«ΛΥΠΑΜΑΙ», ΕΙΠΑ ΚΑΙ προετοιμάστηκα για την αναπόφευκτη αντίδραση. Όταν είχε ξεκινήσει η Επιλογή μου, την είχα φανταστεί να τελειώνει έτσι: δεκάδες από τους μνηστήρες μου να φεύγουν την ίδια στιγμή, και οι περισσότεροι να είναι απρόθυμοι να απομακρυνθούν τόσο γρήγορα από τα φώτα της δημοσιότητας. Ωστόσο, μετά τις τελευταίες εβδομάδες, έχοντας αντιληφθεί πόσο ευγενικοί, έξυπνοι και γενναιόδωροι ήταν πολλοί από αυτούς, ένιωθα τη μαζική αποχώρηση σχεδόν σπαρακτική.

Ήταν δίκαιο απέναντί μου, κι εγώ έπρεπε να φανώ τώρα πολύ άδικη απέναντί τους.

Όλοι τους έπρεπε να περιμένουν την επίσημη ανακοίνωση που θα έκανα σύντομα.

«Ξέρω ότι είναι απότομο, όμως, δεδομένης της κρίσιμης κατάστασης της μητέρας μου, ο πατέρας μου μου ζήτησε να αναλάβω περισσότερες ευθύνες, και νιώθω ότι ο μόνος τρόπος να το καταφέρω είναι να μειώσω τις επιλογές σ' αυτόν τον διαγωνισμό».

«Πώς είναι η βασίλισσα;» ρώτησε ο Χέιλ και ξεροκατάπιε. Αναστέναξα. «Φαίνεται... φαίνεται πολύ χάλια».

Ο μπαμπάς είχε διατάσει να με αφήσει να τη δω, αλλά τον έπεισα τελικά. Κατάλαβα τους λόγους του δισταγμού του μόλις την είδα, κοιμισμένη, με το μόνιτορ δίπλα της να παρακολουθεί τη λειτουργία της καρδιάς της. Είχε μόλις βγει από το χειρουργείο, το οποίο ήταν πολύ δύσκολο.

Ένας από τους γιατρούς ανέφερε ότι την έχασαν για ένα λεπτό, αλλά κατάφεραν να την επαναφέρουν. Κάθισα πλάι της, κρατώντας της το χέρι. Παρόλο που ήταν εντελώς ανήμπορο, καμπούριαζα, βέβαιη πως αυτό θα την έκανε να σηκωθεί για να μου διορθώσει τη στάση. Δεν έπιασε.

«Είναι ζωντανή, όμως. Και ο πατέρας μου... έχει...»

Ο Ραούλ ακούμπησε το χέρι του στον ώμο μου. «Μην ανησυχείτε, Υψηλοτάτη. Καταλαβαίνουμε»

Άφησα το βλέμμα μου να πλανηθεί στον χώρο και σταμάτησα για μια στιγμή στον καθένα από τους Επίλεκτους, καθώς προσπαθούσα να απομνημονεύσω τα πρόσωπά τους.

«Ξέρετε, ήμουν τρομοκρατημένη πριν έρθετε», ομολόγησα. Ακούστηκαν μερικά γελάκια. «Σας ευχαριστώ πολύ που λάβατε μέρος και που δείξατε τόση κατανόηση μαζί μου».

Στην αίθουσα μπήκε ένας φρουρός και ξερόβηξε για να κάνει αισθητή την παρουσία του. «Με συγχωρείτε, κυρία μου. Πολύ σύντομα αρχίζει η εκπομπή. Το συνεργείο θα ήθελε να βεβαιωθεί... εμ» –έκανε μια αόριστη κίνηση με το χέρι του– «για τα μαλλιά σας και τα λοιπά».

Έγνεψα καταφατικά. «Σ' ευχαριστώ. Θα είμαι έτοιμη σε ένα λεπτό».

Όταν έφυγε, έστρεψα ξανά την προσοχή μου στα αγόρια.

«Ελπίζω να με συγχωρήσετε για αυτόν τον ομαδικό αποχαιρετισμό. Εύχομαι σε όλους σας ό,τι καλύτερο για το μέλλον».

Ακούστηκε μια χορωδία από σιγανούς χαιρετισμούς καθώς έφευγα. Όταν βγήκα από το Σαλόνι των Κυρίων πήρα μια

βαθιά ανάσα και προετοιμάστηκα γι' αυτό που με περιίμενε. *Είσαι η Ίντλιν Σριβ, και κανείς δεν είναι τόσο ισχυρός όσο εσύ.*

Το παλάτι ήταν απόκοσμα ήσυχο, χωρίς τη μαμά και τις κυρίες επί των τιμών να πηγαινοέρχονται, και το γέλιο του Άρεν να γεμίζει τους διαδρόμους.

Κράτησα το κεφάλι μου ψηλά καθώς κατέβαινα προς το τηλεοπτικό στούντιο.

«Υψηλοτάτη», με χαιρέτησαν αρκετά άτομα μόλις πέρασα το κατώφλι· υποκλίθηκαν και έκαναν στην άκρη για να περάσω ενώ απέφευγαν να με κοιτάξουν στα μάτια. Δεν μπορούσα να καταλάβω αν ήταν για συμπαραόσταση ή επειδή ήξεραν ήδη.

«Οχ!» έκανα. «Γυαλίζω λίγο. Μπορείτε να...»

«Φυσικά, Υψηλοτάτη». Ένα κορίτσι ταμπονάρισε το πρόσωπό μου και μου έβαλε πούδρα.

Ίσως τον ψηλό δαντελένιο γιακά του φορέματός μου. Το πρωί, την ώρα που ντυνόμουν, το μαύρο μού είχε φανεί καλή επιλογή, δεδομένης της γενικότερης διάθεσης στο παλάτι, αλλά τώρα δεν ήμουν και τόσο σίγουρη.

«Δείχνω πολύ σοβαρή», μονολόγησα αγχωμένη. «Αγχωμένη σοβαρή. Είναι τελείως λάθος επιλογή».

«Είστε πανέμορφη, κυρία μου». Η μακιγιέρ πέρασε ένα φρέσκο στρώμα χρώματος στα χείλη μου. «Σαν τη μητέρα σας».

«Δεν είμαι», απάντησα με παράπονο. «Δεν έχω πάρει τίποτε από τα μαλλιά, το δέρμα ή τα μάτια της».

«Δεν εννοούσα αυτό». Η κοπέλα στάθηκε δίπλα μου και κοίταξε το είδωλό μου στον καθρέφτη. «Βλέπετε εδώ;» μου είπε και έδειξε τα μάτια μου. «Δεν έχετε το ίδιο σχήμα, αλλά έχετε την ίδια αποφασιστικότητα. Και τα χείλη σας έχουν το ίδιο ελπιδοφόρο χαμόγελο. Ξέρω ότι έχετε τα χρώματα της γιαγιάς σας, αλλά είστε ίδια η μητέρα σας μέσα και έξω».

Κοίταξα την εικόνα μου. Μπορούσα σχεδόν να καταλάβω τι εννοούσε. Για μια στιγμή ένιωσα λιγότερο μόνη. «Σε ευχαριστώ. Αυτό σημαίνει πολλά για μένα».

«Προσευχόμαστε όλοι μας για εκείνη, κυρία μου. Είναι σκληρό καρύδι».

Γέλασα, παρά την κακή μου διάθεση. «Αυτό είναι σίγουρο».

«Δυο λεπτά!» φώναξε ο διευθυντής παραγωγής.

Ανέβηκα στο στρωμένο πλατό, ίσιωσα το φόρεμά μου και άγγιξα ελαφρώς τα μαλλιά μου. Το στούντιο ήταν πιο κρύο από ό,τι συνήθως, παρά τα φώτα, και ανατρίχιασα καθώς πήρα τη θέση μου στο βήμα.

Ο Γκαβριέλ, ελαφρώς ανεπίσημα αλλά και πάλι εξαιρετικά καλοντυμένος, μου χαμογέλασε για συμπαράσταση καθώς πλησίαζε. «Είστε σίγουρη ότι θέλετε να το κάνετε αυτό; Θα μπορούσα να κάνω την ανακοίνωση εκ μέρους σας αν έχετε κάποιον ενδοιασμό».

«Ευχαριστώ, αλλά νομίζω ότι πρέπει να την κάνω μόνη μου».

«Εντάξει τότε. Πώς τα πάει;»

«Ήταν καλά μέχρι πριν από μια ώρα. Οι γιατροί την έχουν σε καταστολή για να αναρρώσει γρηγορότερα, αλλά φαίνεται τόσο ταλαιπωρημένη...» Έκλεισα για ένα λεπτό τα μάτια μου για να ηρεμήσω. «Συγγνώμη. Όλο αυτό με έχει φέρει σχεδόν στα όριά μου. Αλλά τουλάχιστον τα καταφέρνω καλύτερα από τον μπαμπά».

Κούνησε το κεφάλι του. «Δεν υπάρχει κανείς που να υποφέρει περισσότερο από αυτόν. Ολόκληρος ο κόσμος του περιστρέφεται γύρω από εκείνη από τότε που γνωρίστηκαν».

Θυμήθηκα την προηγούμενη νύχτα, τον τοίχο με τις φωτογραφίες στο δωμάτιό τους, και αναλογίστηκα όλες τις λεπτομέρειες που μου είχαν μόλις πρόσφατα αποκαλύψει σχετικά

με το πώς είχαν ερωτευτεί. Εξακολουθούσα να μην μπορώ να βρω κανένα νόημα στο να περάσεις αμέτρητα εμπόδια για την αγάπη, μόνο και μόνο για να καταλήξεις στο τέλος τόσο ανίσχυρος.

«Εσύ ήσουν εκεί, Γκαβρίλ. Είχες δει την Επιλογή τους». Ξεροκατάπια, διστακτική. «Πες μου, λειτουργεί πραγματικά; Πώς;»

Ανασήκωσε τους ώμους του. «Η δική σας Επιλογή είναι η τρίτη που έχω δει και δεν μπορώ να σας πω πώς λειτουργεί, πώς μπορεί μια κλήρωση να φέρει σε κάποιον την αδελφή ψυχή του. Ωστόσο, θα σας πω το εξής: ο παππούς σας δεν ήταν ένας άνδρας που θαύμαζα, αλλά φερόταν στη βασιλίσσά του σαν να ήταν ο πιο σημαντικός άνθρωπος που πάτησε ποτέ στον πλανήτη. Ενώ με άλλους ήταν σκληρός, με εκείνη ήταν μεγαλόκαρδος. Του έβγαζε τον καλύτερο εαυτό του, ενώ δε θα έλεγα το ίδιο για... Τέλος πάντων, βρήκε την κατάλληλη γυναίκα».

Τον κοίταξα εξεταστικά και αναρωτήθηκα τι είχε παραλείψει να πει. Ήξερα ότι ο παππούς ήταν αυστηρός ηγέτης, αλλά στην πραγματικότητα μόνο αυτή την πλευρά του γνώριζα. Ο μπαμπάς δε μιλούσε πολύ γι' αυτόν και πάντα με ενδιέφερε να ακούω περισσότερα για τη γιαγιά.

«Και ο δικός σας πατέρας... Νομίζω ότι δεν είχε ιδέα τι έψαχνε. Ειλικρινά, πιστεύω πως ούτε η μητέρα σας ήξερε. Όμως, ήταν φτιαγμένοι ο ένας για τον άλλο από κάθε άποψη. Όλοι γύρω τους το έβλεπαν πολύ πριν καν το καταλάβουν οι ίδιοι».

«Αλήθεια;» τον ρώτησα. «Δεν το είχαν καταλάβει;»

Έκανε μια γκριμάτσα. «Για να είμαι ειλικρινής, περισσότερο εκείνη φαινόταν πως δεν είχε ιδέα». Μου έριξε μια ματιά με νόημα «Μάλλον είναι οικογενειακό σας».

«Γκαβριέλ, είσαι ένας από τους λίγους ανθρώπους στους οποίους μπορώ να το εξομολογηθώ αυτό. Δεν είναι ότι δεν ξέρω τι ψάχνω. Απλώς δεν ήμουν έτοιμη να αρχίσω να ψάχνω».

«Α, μάλιστα. Αναρωτιόμουν γι' αυτό».

«Αλλά τώρα είμαι εδώ».

«Και πολύ φοβάμαι ότι είστε μόνη σας. Αν επιλέξετε να το συνεχίσετε –μετά το χθεσινό δε θα σας κατηγορήσει κανείς αν δεν το κάνετε–, μονάχα εσείς μπορείτε να πάρετε μια τόσο σημαντική απόφαση».

Κούνησα το κεφάλι μου. «Το ξέρω. Γι' αυτό είναι τόσο τρομακτικό».

«Δέκα δευτερόλεπτα», φώναξε ο βοηθός σκηνοθέτη.

Ο Γκαβριέλ με χτύπησε απαλά στον ώμο. «Είμαι εδώ για εσάς, Υψηλοτάτη».

«Ευχαριστώ».

Ίσιωσα τους ώμους μου κοιτάζοντας την κάμερα, και προσπάθησα να δείχνω ήρεμη καθώς το κόκκινο φωτάκι άρχισε να αναβοσβήνει.

«Καλημέρα, λαέ της Ιλέα. Εγώ, η Πριγκίπισσα Ίντλιν Σριβ, βρίσκομαι εδώ για να σας ανακοινώσω κάποια πρόσφατα περιστατικά που συνέβησαν στη βασιλική οικογένεια. Ας ξεκινήσω με τα καλά νέα».

Προσπάθησα να χαμογελάσω, πραγματικά προσπάθησα, αλλά το μόνο που μπορούσα να σκεφτώ ήταν το πόσο μόνη και εγκαταλελειμμένη ένιωθα.

«Ο αγαπημένος μου αδελφός, ο Άρεν Σριβ, παντρεύτηκε την Πριγκίπισσα Καμίλ ντε Σοβτέρ της Γαλλίας. Αν και η στιγμή που επέλεξαν για τον γάμο τους ήταν έκπληξη για όλους μας, η χαρά μας για το ευτυχές ζευγάρι είναι πολύ μεγάλη. Ελπίζω να τους ευχηθείτε κι εσείς μαζί μου να έχουν έναν ευτυχισμένο γάμο».

Δίστασα. Μπορείς να το κάνεις, Ίντλιν.

«Τα δυσάρεστα νέα είναι ότι χθες το βράδυ η μητέρα μου, Αμέρικα Στριβ, η βασίλισσα της Ιλέα, έπαθε μια πολύ σοβαρή καρδιακή προσβολή».

Σταμάτησα. Οι λέξεις ήταν λες και είχαν σχηματίσει στον λαιμό μου ένα φράγμα και έκαναν την ομιλία όλο και πιο δύσκολη.

«Η κατάσταση της είναι κρίσιμη και βρίσκεται υπό στενή ιατρική παρακολούθηση. Παρακαλώ...»

Έφερα το χέρι μου κοντά στο στόμα μου. Ήμουν έτοιμη να βάλω τα κλάματα. Ήμουν έτοιμη να καταρρεύσω μπροστά στον φακό και, έπειτα από όλα όσα μου είχε πει ο Άρεν για τα αισθήματα του κόσμου απέναντί μου, το να φανώ αδύναμη ήταν το τελευταίο πράγμα που ήθελα.

Κατέβασα το κεφάλι μου. Η μαμά με χρειαζόταν. Ο μπαμπάς με χρειαζόταν. Ίσως, σε ένα μικρό βαθμό, να με χρειαζόταν ακόμα και η χώρα. Δεν μπορούσα να τους απογοητεύσω. Σκούπισα τα δάκρυά μου και συνέχισα.

«Παρακαλώ, προσευχηθείτε να γίνει γρήγορα καλά, καθώς τη λατρεύουμε όλοι και χρειαζόμαστε την πολύτιμη στήριξή της».

Πήρα μια ανάσα. Ήταν ο μόνος τρόπος να αντέξω. Εισπνοή-εκπνοή.

«Η μητέρα μου εκτιμούσε ιδιαίτερος την Επιλογή, που, όπως ξέρετε, οδήγησε στον μακροχρόνιο και ευτυχισμένο γάμο των γονιών μου. Γι' αυτό αποφάσισα να σεβαστώ αυτήν που ξέρω ότι θα ήταν η πιο βαθιά επιθυμία της και να συνεχίσω τη δική μου Επιλογή».

»Ωστόσο, εξαιτίας της αγωνίας που έχει επιβαρύνει την οικογένειά μας τις τελευταίες είκοσι τέσσερις ώρες, νομίζω πως είναι συνετό να μειώσω τους Επίλεκτους. Ο πατέ-

ρας μου είχε μειώσει τις δικές του υποψήφιες σε έξι από δέκα εξαιτίας έκτακτων περιστάσεων, κι έκανα κι εγώ το ίδιο. Οι παρακάτω έξι κύριοι έχουν επιλεγεί για να παραμείνουν στην Επιλογή: ο κ. Γκάνερ Κροφτ, ο κ. Κάιλ Γούντγουορκ, ο κ. Ίαν Κέιμπελ, ο κ. Χέιλ Γκάρνερ, ο κ. Φοξ Γουέσλι και ο κ. Ενρί Γιαακόπι».

Τα ονόματα αυτά ήταν παράξενα καταπραϊντικά για την ψυχή μου. Φανταζόμουν πόσο υπερήφανοι θα αισθάνονταν όλοι τους και ένιωθα τη λάμψη τους ακόμα και από μακριά.

Είχα φτάσει σχεδόν στο τέλος. Πλέον γνώριζαν ότι ο Άρεν είχε φύγει, ότι η μητέρα μου μπορεί και να πέθαινε και ότι η Επιλογή θα συνεχιζόταν. Έμεναν μόνο τα νέα που έτρεμα να ανακοινώσω. Χάρη στην επιστολή του Άρεν, τώρα καταλάβαινα ακριβώς τι πίστευε για μένα ο λαός μου. Ποια θα ήταν η αντίδρασή του άραγε;

«Με τη μητέρα μου σε τόσο κρίσιμη κατάσταση, ο πατέρας μου, ο Βασιλιάς Μείξον Σριβ, έχει επιλέξει να μείνει στο πλευρό της». Είχε έρθει η στιγμή. «Γι' αυτό, με έχει ονομάσει αντιβασίλισσα μέχρι να νιώσει έτοιμος να επιστρέψει στη θέση του. Εγώ θα παίρνω όλες τις αποφάσεις που αφορούν τη χώρα μέχρι νεοτέρας. Αναλαμβάνω αυτόν τον ρόλο με βαριά καρδιά, αλλά μου δίνει μεγάλη χαρά να μπορώ να προσφέρω έστω και λίγη γαλήνη στους γονείς μου.

»Θα σας ενημερώσουμε για όλα αυτά τα θέματα ξανά μόλις έχουμε νεότερα. Ευχαριστώ για τον χρόνο σας, καλή σας μέρα».

Οι κάμερες σταμάτησαν να γράφουν και απομακρύνθηκα ελαφρώς από τη σκηνή προς μία από τις θέσεις που προορίζονταν συνήθως για την οικογένειά μου. Ένιωθα να ζαλίζομαι και θα μπορούσα να μείνω εκεί με τις ώρες μέχρι να ξαναβρω την αυτοκυριαρχία μου αν πίστευα ότι θα με άφηναν

ήσυχη, αλλά είχα πάρα πολλά πράγματα να κάνω. Το πρώτο στη λίστα μου ήταν να επισκεφτώ ξανά τη μαμά και τον μπαμπά και μετά να πιάσω δουλειά. Κάποια στιγμή μες στη μέρα θα έπρεπε να συναντηθώ και με τους Επίλεκτους.

Σταμάτησα απότομα ενώ έβγαينا από το στούντιο, καθώς μια ομάδα νεαρών κυριών μου έκλεισε τον δρόμο. Το πρώτο πρόσωπο που είδα ήταν αυτό του Χέλ. Η έκφρασή του φωτίστηκε και μου έδωσε ένα λουλούδι. «Για σένα».

Κοίταξα τους υπόλοιπους και είδα ότι κρατούσαν όλοι λουλούδια, κάποιοι μάλιστα με τις ρίζες να κρέμονται ακόμα στο κοτσάνι τους. Μπορούσα μόνο να υποθέσω ότι μόλις άκουσαν το όνομά τους έτρεξαν έξω στον κήπο και ήρθαν στο στούντιο.

«Ανόητοι!» Αναστέναξα. «Σας ευχαριστώ!»

Πήρα το λουλούδι του Χέλ και τον αγκάλιασα.

«Ξέρω ότι είπα ότι θα κάνω κάθε μέρα ένα πράγμα που θα σε κάνει χαρούμενη», μου ψιθύρισε, «όμως, αν θέλεις να κάνω δύο πες μου, εντάξει;»

Τον έσφιξα λίγο περισσότερο. «Ευχαριστώ».

Επόμενος ήταν ο Ίαν και, παρόλο που είχαμε αγγίξει ο ένας τον άλλο μόνο στις σημειμένες φωτογραφίες του ραντεβού μας, δεν μπόρεσα να μην τον αγκαλιάσω.

«Νιώθω ότι σε παρέσυραν», μουρμούρισα.

«Εγώ πήρα το δικό μου από ένα βάζο στον διάδρομο. Μη με προδώσεις».

Τον χτύπησα απαλά στην πλάτη και έκανε κι εκείνος το ίδιο.

«Θα γίνει καλά», μου υποσχέθηκε. «Όλα θα πάνε καλά».

Ο Κάιλ είχε τρυπήσει το δάχτυλό του με ένα αγκάθι και κράτησε αδέξια το χέρι του μακριά από τα ρούχα μου για να μη με λερώσει καθώς αγκαλιαστήκαμε. Με έκανε να γελάσω, και ήταν τέλειο.

«Για να χαμογελάς εσύ», είπε ο Ενρί καθώς πρόσθεσα το λουλούδι του στο μπουκέτο μου.

«Καλά, καλά», απάντησα και μου γέλασε.

Ακόμα και ο Έρικ μού είχε φέρει λουλούδι. Χαμογέλασα λίγο ειρωνικά όταν το είδα.

«Αυτό είναι πικραλίδα», του είπα.

Ανασήκωσε τους ώμους του. «Το ξέρω. Κάποιοι βλέπουν ένα αγριόχορτο, ενώ άλλοι ένα λουλούδι. Είναι όλα θέμα οπτικής».

Τύλιξα γύρω του τα μπράτσα μου και ένιωσα ότι κοιτούσε τους άλλους καθώς τον αγκάλιαζα, νιώθοντας μάλλον άβολα που δεχόταν την ίδια αντιμετώπιση μ' εκείνους.

Ο Γκάνερ ξεροκατάπιε και δεν μπόρεσε να πει πολλά, αλλά με κράτησε απαλά πριν πάω στον επόμενο.

Ο Φοξ κρατούσε τρία λουλούδια. «Δεν μπορούσα να διαλέξω».

Χαμογέλασα. «Είναι όλα όμορφα. Ευχαριστώ».

Η αγκαλιά του Φοξ ήταν σφιχτή, σαν να χρειαζόταν υποστήριξη περισσότερο από μένα. Τον έσφιξα και κοίταξα τους Επίλεκτους μου.

Όχι, αυτή η διαδικασία δεν είχε λογική, αλλά μπορούσα να καταλάβω πώς γινόταν, πώς μπορούσε η καρδιά σου να παρασυρθεί μέσα σε όλο αυτό. Και αυτή ήταν η ελπίδα μου πλέον: ότι με κάποιον τρόπο το καθήκον και ο έρωτας θα γίνονταν ένα και θα ένιωθα ευτυχισμένη.

2

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΜΑΜΑΣ ΗΤΑΝ τόσο απαλά, σχεδόν χάρτινα. Η αίσθηση με έκανε να σκεφτώ το πώς το νερό λειαίνει τις γωνίες μιας πέτρας. Χαμογέλασα στη σκέψη ότι πρέπει να ήταν πολύ σκληρή πέτρα κάποτε.

«Έκανες ποτέ λάθος;» τη ρώτησα. «Έλεγες λάθος λέξεις, έκανες λάθος πράγματα;»

Περίμενα μια απάντηση, αλλά δεν πήρα τίποτα πέρα από τον βόμβο του ιατρικού εξοπλισμού.

«Λοιπόν, εσύ με τον μπαμπά τσακωνόσασταν συχνά, οπότε πρέπει να έκανες λάθος μερικές φορές».

Κράτησα το χέρι της πιο σφιχτά, προσπαθώντας να το ξεστάνω με το δικό μου.

«Έκανα τις ανακοινώσεις. Τώρα όλοι γνωρίζουν για τον γάμο του Άρεν και ότι είσαι λίγο... αδιάθετη προς το παρόν. Μείωσα τα αγόρια στα έξι. Ξέρω ότι είναι μεγάλη κίνηση, αλλά ο μπαμπάς είπε ότι δεν πειράζει και ότι το έκανε κι εκείνος στη δική του Επιλογή, οπότε δε νομίζω να αντιδράσει κανείς». Αναστέναξα. «Αν και έχω την αίσθηση ότι ο κόσμος θα βρει και πάλι κάτι για να θυμώσει μαζί μου».

Ανοιγόκλεισα τα μάτια μου για να συγκρατήσω τα δά-

κρουα, γιατί ανησυχούσα πως θα καταλάβαινε πόσο τρομαγμένη ήμουν. Οι γιατροί πίστευαν ότι το σοκ της αναχώρησης του Άρεν ήταν καταλυτικό για την κατάστασή της, αλλά δεν μπορούσα να μην αναρωτιέμαι αν συνέβαλλα κι εγώ στο άγχος της καθημερινά, σαν σταγόνες από δηλητήριο τόσο μικρές που δεν μπορούσε να τις καταλάβει όποιος τις κατάπινε παρά μόνο αφού είχε δηλητηριαστεί.

«Όπως και να 'χει, θα κάνω την πρώτη μου συνάντηση με το συμβούλιο μόλις επιστρέψει ο μπαμπάς. Λέει ότι δε θα είναι πολύ δύσκολο. Πραγματικά, πιστεύω ότι ο στρατηγός Λέγκερ είχε την πιο δύσκολη δουλειά σήμερα, καθώς προσπαθούσε να πείσει τον μπαμπά να πάει να φάει κάτι ενώ εκείνος αντιστεκόταν τόσο έντονα για να μείνει μαζί σου. Ωστόσο, ο στρατηγός επέμεινε και τελικά ο μπαμπάς ενέδωσε. Χαίρομαι που είναι εδώ. Ο στρατηγός Λέγκερ εννοώ. Είναι σαν να έχω έναν εφεδρικό γονιό».

Έσφιξα λίγο περισσότερο το χέρι της και έσκυψα κοντά της.

«Σε παρακαλώ, όμως, μη με κάνεις να χρειάζομαι εφεδρικό γονιό, εντάξει;» ψιθύρισα. «Σε χρειάζομαι ακόμα. Τα αγόρια σε χρειάζονται ακόμα. Και ο μπαμπάς... δείχνει λες και θα καταρρεύσει αν φύγεις. Οπότε, όταν έρθει η ώρα να ξυπνήσεις, να έρθεις πίσω σ' εμάς, εντάξει;»

Περίμενα να δω το στόμα της να κινείται ή τα δάχτυλά της να τινάζονται, κάτι που θα μου έδειχνε ότι μπορούσε να με ακούσει. Τίποτα.

Ξαφνικά, ο μπαμπάς όρμησε μέσα στο δωμάτιο, με τον στρατηγό Λέγκερ πίσω του. Σκούπισα τα μάγουλά μου, ελπίζοντας πως δε θα πρόσεχε κανείς τα δάκρυά μου.

«Βλέπεις», είπε ο στρατηγός Λέγκερ. «Είναι σταθερή. Οι γιατροί θα είχαν έρθει τρέχοντας αν είχε αλλάξει οτιδήποτε».

«Σε κάθε περίπτωση, προτιμώ να είμαι εδώ», δήλωσε αποφασιστικά ο μπαμπάς.

«Μπαμπά, ούτε δέκα λεπτά δεν έλειψες. Έφαγες τίποτα;»

«Έφαγα. Πες της, Άσπεν».

Ο στρατηγός Λέγκερ αναστέναξε. «Ας πούμε ότι ήταν φαγητό αυτό».

Ο μπαμπάς τού έριξε ένα βλέμμα που για κάποιους θα ήταν απειλητικό αλλά τον στρατηγό τον έκανε απλώς να χαμογελάσει.

«Θα δω αν μπορέσω να φέρω εδώ κρυφά λίγο φαγητό για να μη χρειαστεί να φύγεις».

Ο μπαμπάς έγνεψε καταφατικά. «Να προσέχεις το κορίτσι μου».

«Φυσικά». Ο στρατηγός Λέγκερ μού έκλεισε το μάτι και σηκώθηκα και τον ακολούθησα προς τον διάδρομο. Έριξα ένα βλέμμα στη μαμά για να σιγουρευτώ.

Εξακολουθούσε να κοιμάται.

Στον διάδρομο, ο στρατηγός μού πρόσφερε το μπράτσο του.

«Έτοιμη, σχεδόν Βασίλισσά μου;»

Πήρα το μπράτσο του και χαμογέλασα. «Όχι. Αλλά πάμε».

Καθώς προχωρούσαμε προς την αίθουσα του συμβουλίου, ήθελα να τον ρωτήσω αν μπορούσαμε να πάμε μια βόλτα πριν μπω μέσα. Η ημέρα ήταν ήδη τόσο έντονη που δεν ήμουν σίγουρη ότι ήμουν σε θέση να το κάνω.

Ανοησίες, είπα στον εαυτό μου. Έχεις παρευρεθεί σε αυτά τα συμβούλια δεκάδες φορές. Σκεφτόσουν περίπου τα ίδια πράγματα που έλεγε ο μπαμπάς. Ναι, είναι η πρώτη φορά που θα είσαι επικεφαλής, αλλά είναι κάτι που θα γινόταν έτσι κι αλλιώς. Και κανείς δε θα είναι ανστηρός μαζί σου σήμερα, για όνομα του Θεού. Η μητέρα σου έχει πάθει καρδιακή προσβολή.

Άνοιξα αποφασιστικά την πόρτα, με τον στρατηγό Λέγκερ πίσω μου. Βεβαιώθηκα ότι ένευσα προς τους κυρίους καθώς περνούσα από μπροστά τους. Ο σερ Άντριους, ο σερ Κόντλι, ο σερ Ράσμους και κάμποσοι άλλοι που γνώριζα χρόνια κάθονταν και τακτοποιούσαν τα χαρτιά τους. Η Λαΐδη Μπράις έδειχνε υπερήφανη καθώς με παρακολουθούσε να κάνω τον κύκλο της αίθουσας και να παίρνω τη θέση του πατέρα μου στην κεφαλή του τραπεζιού, το ίδιο και ο στρατηγός όταν κάθισε δίπλα της.

«Καλημέρα». Κοίταξα τον λεπτό φάκελο μπροστά μου. Ευτυχώς η ατζέντα της ημέρας φαινόταν εύκολη.

«Πώς είναι η μητέρα σας;» ρώτησε με σοβαρό ύφος η Λαΐδη Μπράις.

Θα έπρεπε να έχω γράψει την απάντηση σε μια ταμπέλα για να μην είμαι αναγκασμένη να την επαναλαμβάνω. «Ακόμα κοιμάται. Δεν είμαι σίγουρη πόσο σοβαρή είναι η κατάσταση της αυτή τη στιγμή, αλλά ο μπαμπάς είναι στο πλευρό της και θα ενημερώσουμε οπωσδήποτε όλους σας αν αλλάξει κάτι».

Η Λαΐδη Μπράις χαμογέλασε θλιμμένα. «Είμαι σίγουρη ότι θα γίνει καλά. Ήταν πάντα σκληρό καρδί».

Προσπάθησα να κρύψω την έκπληξή μου, μα δεν είχα καταλάβει ότι η Λαΐδη Μπράις γνώριζε τόσο καλά τη μητέρα μου. Η αλήθεια ήταν πως δεν ήξερα και πολλά για τη Λαΐδη Μπράις, αλλά το ύφος της ήταν τόσο ειλικρινές που χαιρόμουν που την είχα δίπλα μου εκείνη τη στιγμή.

Έγνεφα καταφατικά. «Ας ξεκινήσουμε, λοιπόν, για να μπορώ να πω ότι η πρώτη μου μέρα στη δουλειά ήταν έστω και λίγο παραγωγική».

Ακούστηκαν διακριτικά γελάκια στην αίθουσα, όμως, το χαμόγελό μου έσβησε γρήγορα όταν διάβασα την πρώτη σελίδα των προτάσεων.

«Ελπίζω ότι κάνετε πλάκα», είπα ξερά.

«Όχι, Υψηλοτάτη».

Έστρεψα το βλέμμα μου στον σερ Κόντλι.

«Νιώθουμε ότι ήταν εσκεμμένη κίνηση για την αποδυνάμωση της Ιλέα, και μια που ούτε ο βασιλιάς ούτε η βασίλισσα είχαν δώσει τη συγκατάθεσή τους, η Γαλλία έχει ουσιαστικά απαγάγει τον αδελφό σας. Ο γάμος αυτός αποτελεί προδοσία και δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να κηρύξουμε πόλεμο».

«Κύριε, σας διαβεβαιώ ότι δεν πρόκειται για προδοσία. Η Καμίλ είναι λογικό κορίτσι». Έκανα μια γκριμάτσα, γιατί δεν ήθελα να το παραδεχτώ. «Ο Άρεν ήταν πάντα ο ρομαντικός και είμαι σίγουρη ότι εκείνος την έπεισε να πράξουν κάτι τέτοιο».

Τσαλάκωσα τη διακήρυξη πολέμου στη χούφτα μου και αρνήθηκα να τη σκεφτώ έστω για ένα λεπτό παραπάνω.

«Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό», επέμεινε ο σερ Άντριους. «Οι σχέσεις μεταξύ της Ιλέα και της Γαλλίας είναι τεταμένες εδώ και χρόνια».

«Όμως, αυτό είναι ένα ζήτημα περισσότερο προσωπικό παρά πολιτικό», παρατήρησε η Λαΐδη Μπράις.

Ο σερ Κόντλι τίναξε το χέρι του στον αέρα. «Το οποίο κάνει την κατάσταση ακόμα χειρότερη. Η Βασίλισσα Δάφνη προκαλεί μεγαλύτερο πόνο στη βασιλική μας οικογένεια θεωρώντας πως δε θα αντιδράσουμε. Αλλά αυτή τη φορά πρέπει. Πείτε της, στρατηγέ!»

Η Λαΐδη Μπράις κούνησε το κεφάλι της με αγανάκτηση καθώς ο στρατηγός Λέγκερ πήρε τον λόγο. «Το μόνο που θα πω, Υψηλοτάτη, είναι ότι μπορούμε να έχουμε στρατεύματα στο έδαφος και στον αέρα μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες αν δώσετε την εντολή. Αν και δε θα σας συμβούλευα φυσικά να δώσετε αυτή την εντολή».

Ο σερ Άντριους ξεφύσηξε. «Λέγκερ, πείτε της τους κινδύνους που θα αντιμετωπίσει».

Ο στρατηγός ανασήκωσε τους ώμους του. «Δε βλέπω κάποιον κίνδυνο. Ο αδελφός της παντρεύτηκε».

«Αν μη τι άλλο, δε θα έπρεπε ένας γάμος να φέρνει κοντά δυο χώρες;» τους ρώτησα. «Γι' αυτό δεν παντρεύονταν τόσα χρόνια οι πριγκίπισσες πρίγκιπες από άλλες χώρες;»

«Ναι, αλλά εκείνοι οι γάμοι ήταν σχεδιασμένοι», απάντησε ο σερ Κόντλι με ύφος που υποδήλωνε ότι ήμουν λίγο αφέλιγος για τη συζήτηση που κάναμε.

«Όπως και αυτός», επέμεινα. «Όλοι γνωρίζαμε ότι ο Άρεν και η Καμίλ θα παντρεύονταν μια μέρα. Απλώς έγινε νωρίτερα από ό,τι περιμέναμε».

«Δεν καταλαβαίνει», μουρμούρισε στον σερ Άντριους.

Εκείνος κούνησε απειλητικά το χέρι του προς το μέρος μου. «Υψηλοτάτη, πρόκειται για προδοσία».

«Κύριε, πρόκειται για έρωτα».

Ο σερ Κόντλι χτύπησε τη γροθιά του στο τραπέζι. «Κανείς δε θα σας πάρει στα σοβαρά αν δεν είστε αποφασιστική».

Μεσολάβησε σιωπή μέχρι η φωνή του να σταματήσει να αντηχεί στην αίθουσα, και όλοι στο τραπέζι έμειναν ακίνητοι.

«Εντάξει, λοιπόν», απάντησα ήρεμα. «Απολύστε».

Ο σερ Κόντλι γέλασε και κοίταξε τους υπόλοιπους στο τραπέζι. «Δεν μπορείτε να με απολύσετε, Υψηλοτάτη».

Έγειρα το κεφάλι μου στο πλάι και τον κοίταξα έντονα. «Φυσικά και μπορώ, σας διαβεβαιώ. Δεν υπάρχει κανείς εδώ ανώτερός μου αυτή τη στιγμή, και δεν είστε αναντικατάστατος».

Αν και προσπάθησε να είναι διακριτική, αντιλήφθηκα τη Λαίδη Μπράις να σφίγγει τα χείλη της, προσπαθώντας εμφανώς να μη γελάσει. Ναι, είχα σίγουρα μια σύμμαχο.

«Πρέπει να πολεμήσετε!» επέμεινε εκείνος.

«Όχι», απάντησα αποφασιστικά. «Ένας πόλεμος θα πρόσθετε τελείως περιττή ένταση σε μια ήδη τεταμένη στιγμή και θα προκαλούσε αναστάτωση ανάμεσα σε εμάς και σε μια χώρα με την οποία είμαστε πλέον ενωμένοι με σχέση γάμου. Δε θα πολεμήσουμε».

Ο σερ Κόντλι κατέβασε το κεφάλι και μισόκλεισε τα μάτια του. «Δε νομίζετε ότι φέρεστε πολύ συναισθηματικά;»

Σηκώθηκα και η καρέκλα μου έτριξε καθώς την έσπρωξα προς τα πίσω. «Θα υποθέσω ότι με αυτή τη δήλωση δεν εννοούσατε ότι φέρομαι πολύ *γυναικεία*. Γιατί συναισθηματική, ναι, είμαι!»

Κατευθύνθηκα προς την απέναντι πλευρά του τραπεζιού, με το βλέμμα μου καρφωμένο στον σερ Κόντλι.

«Η μητέρα μου είναι στο κρεβάτι, με σωληνάκια στον λαιμό, ο δίδυμος αδελφός μου βρίσκεται σε άλλη ήπειρο και ο πατέρας μου κρατείται από μια κλωστή». Σταμάτησα απέναντί του και συνέχισα: «Έχω δυο μικρότερα αδέρφια που πρέπει να φροντίσω να είναι ήρεμα μέσα σε όλο αυτό, μια χώρα να κυβερνήσω και έξι νεαρούς κάτω που περιμένουν να προσφέρω σε έναν από αυτούς το χέρι μου». Ο σερ Κόντλι ξεροκατάπιε και ένιωσα ελάχιστα άσχημα για την ικανοποίηση που μου έδωσε αυτό. «Οπότε λοιπόν, ναι, είμαι συναισθηματική. Οποιοσδήποτε έχει ψυχή, αν βρισκόταν στη θέση μου, θα ήταν. Κι εσείς, κύριε, είστε ένας ανόητος. Πώς τολμάτε να με πιέζετε να κάνω κάτι τόσο σοβαρό με μια τόσο μηδαμινή αφορομιά; Από όλες τις απόψεις, αυτή τη στιγμή και για κάθε ζήτημα, εγώ είμαι η βασίλισσα και δεν πρόκειται να σας αφήσω να με παρασύρετε σε οτιδήποτε».

Επέστρεψα στην κεφαλή του τραπεζιού.

«Αξιωματικέ Λέγκερ;»

«Ναι, Υψηλοτάτη;»

«Υπάρχει κάτι στην ατζέντα που δεν μπορεί να περιμένει μέχρι αύριο;»

«Όχι, Υψηλοτάτη».

«Ωραία. Είστε ελεύθεροι. Και σας προτείνω να θυμηθείτε ποιος είναι επικεφαλής, πριν ξανασυναντηθούμε».

Μόλις τέλειωσα τη φράση μου όλοι στην αίθουσα, εκτός από τη Λαΐδη Μπράις και τον στρατηγό Λέγκερ, σηκώθηκαν και υποκλίθηκαν – αρκετά βαθιά από ό,τι πρόσεξα.

«Ήσασταν υπέροχη, Υψηλοτάτη», είπε η Λαΐδη Μπράις όταν μείναμε οι τρεις μας.

«Αλήθεια; Κοιτάξτε το χέρι μου». Το άπλωσα μπροστά.

«Τρέμετε».

Έσφιξα τη γροθιά μου, αποφασισμένη να σταματήσω το τρέμουλο. «Όλα όσα είπα ισχύουν, έτσι δεν είναι; Δεν μπορούν να με αναγκάσουν να υπογράψω διακήρυξη πολέμου, μπορούν;»

«Όχι», με διαβεβαίωσε ο στρατηγός Λέγκερ. «Όπως ξέρετε, πάντα υπήρχαν μέλη στο συμβούλιο που θεωρούσαν πως πρέπει να αποικίσουμε την Ευρώπη. Νομίζω πως το είδαν ως μια ευκαιρία να εκμεταλλευτούν την έλλειψη εμπειρίας εκ μέρους σας, αλλά το χειριστήκατε πολύ σωστά».

«Ο μπαμπάς δε θα ήθελε να κάνουμε πόλεμο. Η ειρήνη ήταν πάντα το μόντο της διακυβέρνησής του».

«Ακριβώς». Ο στρατηγός Λέγκερ χαμογέλασε. «Θα ήταν υπερήφανος για το πώς υποστηρίξατε την άποψή σας. Μάλιστα, νομίζω ότι θα πάω να του το πω».

«Μήπως πρέπει να έρθω κι εγώ;» τον ρώτησα, νιώθοντας μια ξαφνική ανάγκη να δω τη μικρή οθόνη που έδειχνε ότι η μαμά ήταν ακόμα εκεί και προσπαθούσε.

«Έχετε να κυβερνήσετε μια χώρα. Θα σας ενημερώσω το συντομότερο».

«Ευχαριστώ», του φώναξα καθώς έφευγε από την αίθουσα. Η Λαΐδη Μπράις σταύρωσε τα χέρια μπροστά στο στήθος της. «Νιώθετε καλύτερα;»

Κούνησα το κεφάλι μου. «Ήξερα ότι αυτός ο ρόλος θα χρειαζόταν σκληρή δουλειά. Έχω ασχοληθεί αρκετά και έχω παρακολουθήσει τον μπαμπά να κάνει πάρα πολλά πράγματα. Αλλά υποτίθεται ότι θα είχα περισσότερο χρόνο για να προετοιμαστώ. Το να ξεκινήσω αμέσως, επειδή η μαμά μου μπορεί και να πεθάνει, είναι πολύ δύσκολο. Και μέσα στα πέντε λεπτά που έχω την ευθύνη της χώρας πρέπει να πάρω απόφαση για το αν θα πάμε σε πόλεμο; Δεν είμαι έτοιμη για κάτι τέτοιο».

«Εντάξει, όλα με τη σειρά τους. Δε χρειάζεται να είστε τέλεια αμέσως. Η κατάσταση είναι προσωρινή. Η μητέρα σας θα γίνει καλύτερα, ο πατέρας σας θα επιστρέψει στα καθήκοντά του και εσείς θα είστε και πάλι μαθητεύομενη έχοντας αυτή την τεράστια εμπειρία στο ενεργητικό σας. Σκεφτείτε αυτόν τον χρόνο σαν μια ευκαιρία».

Αναστέναξα. Προσωρινό. Ευκαιρία. Εντάξει.

«Άλλωστε, δεν είστε τελείως μόνη. Γι' αυτό υπάρχουν οι σύμβουλοί σας. Βέβαια, σήμερα δε βοήθησαν και πολύ, αλλά είμαστε εδώ ώστε να μη χρειαστεί να κυβερνήσετε χωρίς χάρτη».

Δάγκωσα τα χείλη μου σκεπτική. «Καλά, λοιπόν. Και τώρα;»

«Πρώτα, κάντε πράξη την απειλή σας προς τον Κόντλι. Θα δείξει στους άλλους ότι εννοείτε αυτά που λέτε. Νιώθω κάπως άσχημα γι' αυτόν, αλλά νομίζω ότι ο πατέρας σας τον κρατούσε για να κάνει τον συνήγορο του διαβόλου και να τον βοηθάει να βλέπει όλες τις πλευρές ενός ζητήματος. Πιστέψτε με, δε θα μας λείψει και πολύ», ομολόγησε. «Δεύτερον, σκεφτείτε το διάστημα αυτό σαν μια περίοδο πρακτικής

εξάσκησης για τη δική σας διακυβέρνηση. Αρχίστε να συγκεντρώνετε γύρω σας άτομα που μπορείτε να εμπιστευτείτε».

Αναστέναξα. «Νιώθω ότι με έχουν αφήσει όλοι τους».

Κούνησε το κεφάλι της. «Κοιτάξτε πιο προσεκτικά. Πιθανότατα έχετε φίλους σε μέρη που δε θα το περιμένατε ποτέ».

Και πάλι έπιασα τον εαυτό μου να τη βλέπει διαφορετικά. Είχε μείνει στο παλάτι πιο πολύ από οποιονδήποτε. Ήξερε τι θα αποφάσιζε ο μπαμπάς τις περισσότερες φορές – και ήταν άλλη μια γυναίκα στην αίθουσα.

Η Λαΐδη Μπράις με κοίταξε στα μάτια και με πίεσε να συγκεντρωθώ. «Ποιος ξέρετε ότι θα είναι πάντα ειλικρινής μαζί σας; Ποιος θα είναι δίπλα σας όχι επειδή είστε γαλαζοαίματη αλλά επειδή είστε ο εαυτός σας;»

Χαμογέλασα, νιώθοντας σύγγορη για το πού θα πήγαινα μόλις έφευγα από την αίθουσα.

Όταν η Ίντλιν έγινε η πρώτη πριγκίπισσα της δυναστείας των Ιλέα και έκανε τη δική της Επιλογή, δεν πίστευε ποτέ ότι θα ερωτευόταν κάποιον από τους τριάντα πέντε υποψηφίους. Πέρασε τις πρώτες εβδομάδες του διαγωνισμού μετρώντας τις μέρες μέχρι να τους στείλει στα σπίτια τους. Αλλά τα γεγονότα στο παλάτι την ανάγκασαν να συνειδητοποιήσει ότι δε θα βρει την ευτυχία αν μείνει μόνη.

Η Ίντλιν δεν είναι ακόμα βέβαιη ότι η υπόθεση γάμος θα έχει το παραμυθένιο τέλος που είχε η σχέση των γονιών της είκοσι χρόνια πριν. Όμως, μερικές φορές η καρδιά έχει τον τρόπο της να σε εκπλήσσει... και σύντομα η Ίντλιν πρέπει να κάνει μια επιλογή που φαίνεται πιο απίθανη και πιο σημαντική απ' ό,τι φανταζόταν ποτέ.

Κυκλοφορούν επίσης
τα πρώτα τέσσερα βιβλία της σειράς:

Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
www.psychogios.gr

ISBN: 978-618-01-1873-5

9 786180 118735

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 18399